

EDINOST

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

»V edinosti je moč«.

»EDINOST« izhaja 2 krat na teden vsako sredo in saboto o poludne. Cena za vse leto je 6 gld., za polu leta 3 gld., za četrt leta 1 gld. 50 kr. — Posamezne številke se dobivajo pri opravištvu in v trafikah v Trstu po 5 kr., v Gorici in v Ajdovščini po 6 kr. — Naročnine, reklamacije in inserate prejema Opravištvo, via Torrente, »Nava tiskarna«.

Vsi dopisi se pošiljajo Uredništvu »via Torrente« »Nuova Tipografia«; vsak mora biti frankiran. Rokopisi brez posebne vrednosti se ne vračajo. — Inserati (razne vrste naznaila in poslanice) se zaračunajo po pogodbi — prav cenó; pri kratkih oglasih z drobnimi črkami se plačuje za vsako besedo 2 kr.

Proračunska debata v državnem zboru.

V vseh parlamentih je stari običaj, da stranke mej razpravo o proračunu javljajo pritožbe in želje in stavijo predloge za različne resolucije. Opozicija porablja to priliko, da naskakuje pozicijo ministerstva. Lansko leto je bila debata o proračunu živahnejša od letos; velikonemci so poslali v boj vse svoje najboljše govornike, a desnica jih je pobijala jako ostro, ter jim prav tako nasproti postavila svoje najboljše govorniške moči. — A letos je bila ta debata uže manj živahna in večina ni niti za vredno našla, poslati v boj dosti svojih moči. — Manj ali več so bili letošnji govori leveice našega parlamenta pogrevanje navadnih fraz, da je namreč le v centralizmu in nemčevanju mogoča sreča Avstrije. Kakor druga leta, tako je hotel tudi letos mlajši Plener učiti gospodarstva finančnega ministra Dunajevskega. — Plener se namreč vedno prav smešno šopiri, kakor da bi bil le on sposoben in uže rojen finančni minister. A minister Dunajevski ga je letos v svojem odgovoru tako šibal in osmešil, da se more to imenovati uže hud poraz velikonemcev in da mora vsakdo priznavati, da ministra Dunajevskega govor v proračunske debati je bil najpomembnejši od vseh drugih. Minister je posebno poudarjal, da Avstrija ni in ne more biti le v taboru enega naroda, ali ene stranke, ampak da je v Avstriji bodočnost za vse narode.

Kar se tiče primanjkljaja za leto 1884., rekel je minister, da bi se mogel na novčič izračunati iz odobrenih postav o investicijah in o pripomočnej akciji, prav zaradi tega pa se primanjkljaju ni čuditi. S početka proračunani primanjkljaj je bil manjši od 40 milijonov, ali prišel je večji trošek za arlbersko železnico od 4 milijonov gld. in več. K ljubemu vsemu temu bo treba vladi za pokritje deficita za l. 1884. le 30 milijonov kredita in 3 milijone gld. dobi iz prodaje akcij Fran-Jozefove železnice. To je torej na vsak način 7 milijonov manj, nego se je v začetku računilo, kar pri obstoječih razmerah ni neznatno. Držeč se Plenerjeve metode izračunil je minister po čistih prihodkih in čistih troških izključivši investicije (troške za razne naprave, ki pomnožujejo državno imeenje) in podpore deželam, da je pravi primanjkljaj za leto 1882. le 8¹/₁₀ milijonov gld. Kar se tiče prošlega (1883.) leta, more minister po dosedanjih podatkih o gospodarstvu v tem letu dokazati, da je mogoče 7²/₁₀ milijonov odrediti za pokritje primanjkljaja za leto 1884., a da zaradi tega ni treba znižati zaloge v državnih blagajnah pod normalno stanje. To dokazuje dovoljno, da resnični primanjkljaj za leto 1883. iznaša največ 3³/₁₀ milijonov gold., a mogoče je, da se pokaže še manjši. Minister pravi na dalje, da se državni dohodki večajo in da davki boljše dohajajo v državne denarnice, a da k temu vlada ne upotreblja strogih sredstev ter manj premožnih davkoplačevalcev ne prega-

nja, kakor si jej je tu in tam očitalo. Da so troški večji, to je gotovo, a naravno je, da kadar rastejo dohodki države, morajo dosledno rasti tudi izdatki, ker kolikor boljše, toliko dražja je državna uprava, ali više številke kažejo posebno troški za ceste in druga javna dela in pa troški poljedeljskega ministerstva, ti oboji pa so produktivni troški. Minister konečno pravi, da on ni čarovnik in da je uže večkrat izjavil, da se deficit ne da odpraviti brez povišanja dohodkov, zaradi tega je treba, da se nekatere po vladi predlagane finančne postavre sprejmejo in po tem more skoraj garantirati, da se odpravi »deficit« uže v letu 1885.

To so bile temeljite izjave finančnega ministra, s katerimi je minister svojim kritikom z leve strani zaprl usta, tako sicer, da niso mogli več pobijati sedanje vlade.

Zanimivo je bilo v debati o proračunu, da je velikonemec Russ v svojem govoru o proračunu poudarjal, da bi se dala doseči mej Čehi in Nemci sprava in da bi bili Nemci na Českem celó pripravljeni pogoditi se s Čehi. — Ali kmalo se je pokazalo, da je bilo vse to govoričenje o spravi le prah v oči, kajti ko so začeli česki listi pisati, da so Čehi tudi pripravljeni za spravo z Nemci, začela so veliko-nemška glasila vso stvar smešiti in zatrevati, da dr. Russ ni govoril v imenu stranke, ampak v svojem lastnem, da celó napadati so začeli Russa in najbrže tudi njega izobčijo iz svoje srede, kakor so to

storili z Walterskirchenom. Mi smo vedno dvomili nad odkritosrčnostjo velikonemcev, zato se nam ni niti dopadala ona prevelika pripravljenost českega kluba za sklepanje sprave z Nemci, akoprem je ona mogla najvišim krogom dokazati, da je krivda zaradi neporazumljenja le na strani velikonemcev, kar glede naše notranje politike tudi nekaj velja.

Za nas Slovence in Hrvate, posebno na Primorskem živeče, pa je bila letošnja debata o proračunu posebne važnosti zaradi epohalnega govora našega poslanca, dr. Vitezića; on je vladi in državnemu zboru popolnoma odkril rano, na kateri boleha Avstrija v obče, a posebe naša Primorska in specijalno zapuščena, pozabljena Istra. Mi menimo, da po tem govoru ne more in ne sme vlada več ostati pasivna glede Istre, da ona mora prej ko prej na to misliti, da dosedanje sistemo vladanja na Primorskem temeljito spremeni. Mi smo prepričani, da je tudi na večino drž. zbora govor g. dr. Vitezića napravil trajen vtisek, vsled česar bode tudi večina državnega zbora odslej priti-skala na vlado, da prej ko prej popravi, kar je do sedaj zamudila.

Ali kaj so velikonemci, zavez-niki Iredentov Viteziću odgovorili? Da je ovaduh. — Tako znajo ti Nemci zagovarjati interese Avstrije! Kaj je treba biti ovaduhom komur koli? Ali morda niso občno znani vsi čini, na katere se je opiral g. dr. Vitezić v svojem govoru?

Dakle, ako mi branimo svojo

PODLISTEK.

Rudolf Baumbach.

(Konec.)

V posameznostih je Baumbach zelo ljubeznjiv in vendar čutimo zdrav zrak in popolno čaroh planinskega sveta. On lepo in zdatno slika naravo, a tudi lepo podaja značaj glavnih oseb, ki se celoti harmonično družijo in lepo reprezentujejo narod, iz kojega so izrasle. Pravičica o »Zlatorogu«, ki varuje na višinah mogočnega Triglava velik zaklad, izvrstno je združena z uzorom ljubezni, v kojem čujemo mille glasove srčne udanosti in ljubavi in na drugej strani glasove divje plamteče strasti. Slovenska romantika podaja vsemu delu posebno barvo. Mimo tega se epos odlikuje po natančnej meri in harmoniji v jeziku. Po vsej pravici piše »Magazin für Literatur des Auslandes«: »Ova knjižica spada med najznamenitejše proizvođe epine lirike« ... in Braun piše leta 1884: »Wer das slovenische Kärnten (sic!) oder Krain aufsucht, der wird wol daran thun, den Baumbach in die Reisetasche zu stecken«.

V kratkem hočem toraj slovenske bralce seznaniti z slovečim nemškim pesnikom Baumbachom, koji biva v Trstu in koji leto za letom ob vročih časih hodi v slovenske kraje naših planin ter nam potem kot sad ovega bivanja podaja leto za letom kako novo pesniško zbirko — a lepša od »Zlatoroga« ni nobena! — Prekrasen je uže »sonet«, s katerim uvaja svoj epos. Žalibog, da nemam pevske žile,

radi tega podajam njega zrno v slabotnej prozi: »Tebi, mogočni Triglav, velja moja pesen, moj pozdrav! Tri glave povzdiguješ ponosno v višino, kakor oni bog, po kojem so te nekdanj tvojli zvali in vsaka nosi di-jadem bliščečega snega. Obdan sem od gorskih velikánov, stojim v nekakem vr-tincu na tvojej višočini. V podnožji se mi smehlja zelena livada, mene pozdravlja Italija in modro morje. V tvojih pečinah stanuje stara pravljica, koje glas je mračen a vendar ljubeznjiv, kakor njezne deklace tiha in turobna žalostinka. In kar je meni, popotniku, razkrila, naj to zapišem v spomin nekdanjih dni v jeziku moje materinščine.«

Rudolf Baumbach, sin vojvodstvo meiningenkega medicinskega zdravnika, rodil se je dne 24. septembra 1840. v Kranichfeld-u na Ilmi. Obiskoval je gimnazijo »Bernhardinum« v Meiningenu in bil potem zdravoslovec in slušatelj natoroznanskih ved na vseučiliščih v Lipsiji, Würzburgu in Heidelbergu, od koder je kot mladi »doktor« šel v daljino izobražbo v Freiburg in na Dunaj. Zdravoslovje mu pa ni povsem ugajalo; pečal se je bolj z botaniko in pesništvom in ščasom povsem odrekel lečništvu. Iz mladeniške dobe se je ohranila: »Pesen o listici« (Das Lied vom Fuchse), parodija na pesni »o zvonu« Fried. Schillerja in »Samiel pomagaj!«

Po dovršenih študijah nahajamo Baumbacha pri nalogi poučevanja v Trstu, a tudi to stalnišče je popustil ter živi sedaj kot prost človek le svoje pesniške muzi. Prve njegove pesni so se na to od leta 1875.-1877. priobčile v izvrstnej knjigi: »Buzian« (3 zvezke, Lipsija, zaloga Liebes-kind) ter se leta 1880 skupile v posebnej izdaji: »Mein Frühjahr«.

Leta 1877. je obelodanil »Zlatorog«, s kojim je utemeljil svojo pesniško slavo. Zlatorog nas vodi v značne višave visokih planin, na strme vrhove slovenskega velikana Triglava, kder gospoduje po veri starih Slovencev zlatorogi, beli divji kozel z svojimspremtvom. Visokosrčni mladenič hoče ... a nikakor nam ni misel spre-meniti vse one lepote v golo prozo, pustimo tedaj krasno zrno z željo, da bi dragi bralec sam osvedočil se o lepoti ovega epično-liričnega dela.

Druge njegove pesniške zbirke so: »Pesni potujočega tovarila« (Lieder eines fahrenden Gesellen), »Horand in Hildau«, »Gospa Holde«, »Godčeve pesni« (Spielmannslieder) — »Na cesti«, — »Planinske potovalne pesni« in v prozi, ki se pa bere, kakor najlepša, gladka poezija »Poletne pravljice« (Sommermärchen) itd.

Z vsem tem si je pridobil ime in čast jednega prvih pesnikov v Nemcih — nam pa Slovincem je lep spomin ohranil v Zlatorogu.

Po vsej pravici se toraj tudi mi Slovinci spominjamo Baumbacha, kojega slavi ves sedanji nemški rod, kateremu je v »Zlatorogu« častno odkril vsaj jedno stran našega duševnega življenja in na ovi način opozoril narod nemški na nas Slovence. Odkar je izšel v Lipsiji »Zlatorog«, od tedaj se tudi inostrani Nemci v svojih listih večkrat častno spominjajo našega ljudstva. Čast tedaj, komur časti!

Ruski pesniki n. p. so se tudi od strani nemške kritike naše dobe vedno blagovoljno in večinom objektivno opisovali in posebno Turgenjeva se je nemška beletristika vedno častno spominjala in se ga še spominja, kakor nam svedoči prav zdaj izšla literarno historična študija:

»Ivan Turgenjev von Eugen Zobel, Lipsija, Wigand, 1884.« in vendar se je prav Turgenjev, posebno po nemško-francoskej vojni, kaj neprijazno vedel napram Nemcem, kojim je prav hrbat obrnol. Nemci čislajo Turgenjeva in prebirajo v nemških prevodih njega dela. Tudi mi imamo uže nekaj dobrih prevodov, n. p. »Rudin«, roman; preložil M. Malovrh, Trst 1883. — »Dima«, roman, preložil dr. M. Samec. — »Pomladanski valovi«, preložil dr. Samec, 1876. — »Lovčeri zapiski«, I. del, Ljubljana, 1883., to nas vede predaleč in zato sklepamo skromne te vrstice s željo, da bi se kdo naših pesnikov poprijel prevoda »Zlatoroga«.)

Čestilec »Zlatoroga«.

*) Ako bi bilo č. bralcem všeč, podati hoče spisatelj ovih črtic pri priliki v podlistku »Edinosti« v prostej prozi glavno zrno »Zlatoroga«, kojega je v izvirniku naše dni tudi slavni glediščni igralec Lewinsky lepo predaval mnogoštevilno zbranemu občinstvu na Dunaji, v Gradcu in v Trstu. — Na Triglavu je sedaj planinsko društvo sezidalo prenočevalno kolibo za turiste, ki se imenuje »Baumbachova koč«. — Slika pesnikova je v Illust. Frauen Zeitung, Berlin, 1883. št. 24. in na prvej strani »Poletnih pravljic«. Može je v boljših tržaških krogih dobro znana in čislana osoba. Spisatelj.

*) Dobro bi bilo, da se »Zlatorog« kritično presodi, in preišče, ali je omenjena pravljica tudi res mej narodom, ker nekateri o tem dvomijo. Uredn.

narodnost, katere obstoj smatramo za identično z interesi in obstojem Avstrije, ako mi kličejo po postavnem pomoči, je to ovadstvo? Mi nismo nikoli povzdigovali svojega glasa, naj nam pomaga Vseslovanstvo, in nismo nikoli rekli, da se hočemo otresti svinčenih poplatov, kakor so to izrekli nekažnji ustavoverci, mi nemamo listov, kateri kakor »L'Indipendente«, ki je v Trstu najbolj razširjen, kateri se niti ne brigajo zato, da bi odbili od sebe sum Iredentizma.

Po teorijah velikonemcev in lahonor bi se morali tudi Slovani sklicevati na to, da največ sveta sliši sinom majke Slave; a take ideje avstrijskim Slovanom ne roje po glavi; mi se držimo izreka slavnega Palackega, da, ako ne bi bilo Avstrije, morala bi se ustvariti; a prav zato pa imamo tudi vso pravico, da terjamo od avstrijske naše vlade vse pravice, katere nam gredo kot zvestim sinovom Avstrije, katere geslo mora biti enakopravnost vseh v njej živečih narodov. Sramotno bi bilo, ko bi brat bratu očital, da je denuncijant, ker skrbi za ohranitev očetovske hiše in očeta opozarja na krivo postopanje družega razbrzdanega sina, ki ruši očetovski dom; prav tako je sramotno, ako kedo očita slovan-skemu poslancu v drž. zboru, da ovaja, ako reče javno vladi: »Vidiš, tam javno delajo proti Avstriji, a ti se ne ganeš«. — Mi trdimo celó, da noben pravi avstrijski patrijot ne sme niti zamuditi prilike, da opozarja vlado na take napake. — S tem baš, da kritikujejo tako pošteno, odkritosrčno postopanje, kažejo velikonemci, da jim je Avstrija deveta briga.

Ali se morda peščice Nemcev, ki tukaj na Primorskem zasleduje svojo lastno korist, s tisto silo bori za uničenje Iredentizma, kakor mi; ali to dela ona italijanska stranka, ki le hrepeni po odškodovanju na časti in novcih, ako tu in tam izobesi z velikim krikom črno-rumeno zastavo?

Mi kažemo rajše svoje barve, a v naši trobojnici vidimo tudi Avstrijo. Mej nami in Iredenti pa je prerezan prt, in ne poznamo paktiranja z njimi. Baš zato pa smo odprti sovražniki Iredentistov in poitalijančevanja naše zemlje in se bomo od dneva do dneva z večjo silo protivili potujčevanju naše zemlje. Tak odkrit sovražnik pa ni nikoli ovaduh, to naj si dobro zapomnijo nemški zavezniki naših polno in polukrvnih Iredentarjev. To sovražstvo je podedovano in od nas ga le pomnoženega podedovajo tudi naši sinovi. To sovražstvo pa je tudi boljša garancija zato, da Pambrijeve in Bonghi-jeve teorije ne vzrastejo v nebesa, nego pa vse diplomatične pretveze nekaterih velikonemških državnikov, ki slovanske liste postavljajo celo na indeks samo zato, ker branijo z vso silo Istrske Slované pred navali Iredentizma. *)

Ali kakor vsako leto, tako so tudi letos ustavoverci mej budgetno debato pošiljali po svetu svoje hudournike v podobi telegramov, ki so naznanjali, da sedanje ministerstvo pade in da ima enkrat uže Widman, drugikrat grof Coronini v žepu cesarjevo povelje, da sestavi novo ministerstvo.

Oni namreč računijo na to, da se stvar kar tako po stranskih potih posreči, kakor se je pri Hohenwartu, a ne računijo s čisto promenjenim položajem. — Ali uprav onemur činitelju, na katerega oni največ računijo, mora posebno ugajati sedanje

ministerstvo, ki je dosedaj tako povoljno poslovalo, da boljše ne morejo želeti najvišji krogi.

Zarad tega, in ker ima tudi ministerstvo za seboj zanesljivo večino, videlo se je na prvi pogled, da je ves hrup velikonemcev le prazen maneuver; a čuditi se je skoro modrosti take stranke, ki sama iz sebe »norce brije«. Toso v obče vsi najvažnejši dogodki letošnjega navala in boja velikonemcev, kateri niso nič družega dokazali, nego da sedanje ministerstvo trdnjeje stoji, nego si menijo sami njega prijatelji ter da je opozicija uže tako močno padla, da jo mero-dajni činitelji skoro več v poštev ne jemljó.

Politični pregled.

Notranje dežele.

Govorice, da sedanje ministerstvo odstopi in pride na krmilo grof Coronini, zopet so utihnole, da časniki, ki so poprej to trdili, oporekajo sami poprejšnjim trditvam.

Za poročevalca o obrtniškem zakonu je dotični odsek izvolil grofa Belcredija, ki mej prazniki izdela svoje poročilo ter ga potem odseku predloži v potrjenje. Po tem takem pride ta jako važni zakon k malu po praznikih v državni zbor in se tedaj reši še v tem zasedanju.

Kazenski odsek se je v zadnjih dveh sejah pečal s plaščarji (rokomavharji), ki delajo ljudem po kmetih nadlego in strah. Po nasvetu poslanca Meznika se je izvolil pododsek 5 udov, ki se bo pečal s to zadevo.

4. t. m. je minister poljedelstva na Dunaji odprl razstavo ptičev. V kratkem nagovoru je naglasil, da je vlada pripravljena podpirati znanstveno podjetje. Obiskala sta ta dan razstavo tudi cesarjevič in cesarjevičina ter jo pohvalila.

Deželno namestništvo za dolenjo Avstrijo je 4. t. m. dalo ukaz, da se sme živina iz Požuna na Dunaj le pod gotovimi pogoji uvažati. Vsled tega je poslanec Falk pri pogovoru liberalne stranke interpeliral ogerskega ministra, in ta je odgovoril, da se omenjeni ukaz ne ujema s zakoni obeh državnih polovic ter da je brzojavno zoper ukaz potrebne korake storil. 5. pa so o tej zadevi v ogerske poslanske zbornici interpelirali poslanci Apponyi, Falk in Holtay in odgovoril je minister Tisza, da omenjeni ukaz po trgovinski pogodbi ni opravičen. Ogerska vlada je storila uže potrebne korake in Tisza je uverjen, da avstrijska vlada ukaz preklicé.

Dunajski časniki, ki so v zvezi z vlado, pa trdó, da je ukaz deželnega namestništva za dolenjo Avstrijo glede uvažanja pitane živine po avstrijskem zakonu popolnoma opravičen. Ukaz, da se mora živina, pripeljana iz Požuna, zdravniško preiskati, je le nastopek onega zakona; prav tako opravičena je tudi izjava deželnega namestništva glede živinskih potnih listov, ker zakon zaukazuje, da mora potni list izdati tista občina, v katerej živina stalno prebiva.

Soditi po tem, kolikor nam je doslej o tej stvari znano, menimo, da je naša vlada postopala po obstoječih zakonih, da se toraj ne uda i da se bo morala ogerska jeza vtolažiti in sprijazniti z danimi naredbami. Menimo tudi, da ima ta razpor svoj izvor kde drugej. Naša vlada se namreč prizadeva, da bi se zelo visoka cena mesa na Dunaji znižala, to pa bi škodilo nekaterim milijonarjem, ki imajo dunajske klavnice v rokah in pri teh ogromno dobička. Ti milijonarji so tedaj ymes in delajo ropot po dunajskih judovskih časnikih. Milijonarji naj grabijo na kup bogastvo, ubogo ljudstvo pa naj strada. Tu je pes zakopan.

Nove volitve v tiste deželne zbornice, katerim mine letos postavna doba, vršile se bodo meseca junija. Deželni zbori pa se neki še ta mesec razpuste.

Vnanje dežele.

V italijanskej poslanski zbornici je 5. t. m. izjavil Mancini, da ministerstvo ostane zvesto programu miru in varnosti.

Prijateljske razmere z Nemčijo in Avstrijo ne rahljajo onih z drugimi državami i ni se bati, da bi se zarad tega zrahljale »Francosko, Italija je v zvezi z Nemčijo in Avstrijo enakopravna. Približanje Rusije k Nemčiji le pospešuje glavni namen zveze, ohranitev miru, in moramo tega le veseli biti. O Sudanu minister ne more še govoriti, ker po zadnjih izjavah v angleškej poslanski zbornici ni še prišla doba, da zastran tega vevlelasti v dogovor stopijo.

V italijanskej poslanski zbornici je bil 7. t. m. za načelnika izvoljen Biancheri z 239 glasov, Cafroli je dobil 136 glasov, 24 glasovnic pa ni bilo popisanih. V tej seji je Mancini zagovarjal vlado in italijanska sodišča, gledé postopanja spremljenjem propagande ter naglašal, da ima vlada največje sočutje do propagande ter je vedno podpirala misijonarje, kateri so imeli sočutje do Italije. Izvrševalna oblast ne more vsled napčnega razlaganja sodnjega izreka ovreči, vendar hoče pri izvrševanju sodnjega izreka dovoliti vse olajšave, ki se ujemajo z italijanskim pravom. — Te besede so pač najgrenkejša ironija ter morajo papeža globoko žaliti. Za propagando so zlagali denar vsi katoliški narodi, a italijanska vlada si je ta denar osvojila ter ga pokrila z rento, da ga porabi, če bo treba za vojno zoper katero katoliško državo, mogoče tudi Avstrijo. Če je to smela storiti po italijanskem pravu, tedaj naj vrag vzame tako pravo. Ves katoliški svet ima pravico od italijanske vlade zahtevati, naj po sili, ne po pravu, osvojeni denar povrne svojemu namenu.

Če pa italijanska vlada trdi, da je vedno podpirala misijonarje, kateri so imeli sočutje do Italije, tedaj je to tako jasno, da bolj ne more biti; ker se denar ni nabiral iz sočutja do Italije, ampak za spreobrnitev nevernikov vseh narodov, zato ne vemo, kaj ima tukaj pomenjati sočutje do Italije, in kakovi misijonarji to morajo biti, ki imajo sočutje do Italije, ne pa do papeža? Ti misijonarji morajo imeti kak poseben posel, ki se ujema z vsemi družimi načeli, z verskimi pa gotovo ubogo malo.

Rumunsko ministerstvo je odstopilo, ker je pri obravnavi o predružačih ustave prišlo navskriž z državnim zborom.

Grška kraljica je v ponedelek zapustila Atene in odpotovala v Peterburg.

Angleška vlada je prišla na sled zaroti irskih »Invincibles« (nezmagljivih), ki so hoteli ulomiti v ječo v Mountjoy in oteti k posilnemu delu obsojene Fenierje. Vsled tega so vjetnike prepeljali na Angleško.

V angleškej poslanski zbornici je 4. t. m. vlada izjavila, da se še vedno drži načela, naj se Sudan prepusti krivemu proroku, matanjnejih izjav pa še ne more dati.

Iz Kahire se 7. t. m. poroča, da so uporniki vse ceste zgoraj Berbera zaprli. Vsi rodovi mej Shendijem in Kartumom so se uprli. Bati se je, da uporniki zapro tudi Berber in Dongolo. Od generala Gordona uže od 23. marcija ni nobenega glasú.

Iz Parisa se poroča, da je v Kohinkini vstala kolera.

DOPISI.

Od Sv. Jakopa, dné 2. aprila. — Uže večkrat smo se pritožili v »Edinosti«, da v naši cerkvi slovenščina pomejme, a šopiri se italijanščina. Naša fara je večinoma slovenska, a še to malo Italijanov, kateri živé v tej fari, prav malo obiskuje cerkev. — A pri vsem tem se skrbi le za Italijane. V srce nas je bolelo, ko je nek visoki gospod pred meseci pridigal v naši cerkvi le italijansko, a prav nič v naši milej materinščini, prav tako, kakor da ne bi nas bilo. Zdad so postne pridige, ali pa mislite, da so te pridige slovenske? Kaj še! Italijanskega pridigarja so si naročili, in Bogu v višavah bodi potoženo, ker na svetu je uže tako malo pravice, — naši ljudje nemojo veselja poslušati teh pridig. — V začetku, ko se je sezidala farna cerkev pri Sv. Jakopu, peli so na cvetno nedeljo še celo pasijon v slov. jeziku; zdad pa se še celo navadno cerkveno slovensko petje prezira in se sploh za lepo domače petje pri maši prav nič ne skrbi. Vse to nas slovenske fane v srce boli in pogovarjamo se čestokrat blizo tako le: »Ti moj Bog, če se cerkvene gosposke ne spoštujejo naših pravic, kako hočemo to terjati od inestnega magistrata?

Nekdaj je bila duhovščina ščit, za katerim se je branil naš materin jezik; naj nas zdaj še ta zapusti in naj tudi ona ugaja Iredentom, kam pridemo potem? Naj pomislijo gospodje duhovni pastirji, da jim Lahoni za vso to postrežljivost vedo prav malo hvale, in da se je verski čut najbolj pri Slovincih ohranil, posebno pa v Trstu. — Saj nas vendar po sili nočejo odvrčati od cerkve, saj vendar ni v interesu cerkve, da nam srce grené še celo tam, kder iščemo tolažbe za težavno in britko življenje!

Iz Divače, 6. aprila. — (Poprava glasovite Škocijanske jame in čudno — izvršena tatovina na tuk. kolodvoru južne železnice). Ker navadno skoraj vsak slov. čitatelj iz radovednosti poprašuje, kaj je novega križem sveta, zato naj povem tudi jaz nekoliko iz našega kraja. Ker je bilo uže pred malo časom v časniku »Edinosti« poročano o nekej tržaški družbi, katere namerjava zboljšati in na novo preiskati Škocijansko jamo, še jaz pristavim, kar sem od privatne strani izvedel.

Prišlo je namreč nekega dne pred 2. meseci 12 gospodov iz Trsta k nadžupaniji v Naklo in potem v Škocijan z namenom, da se o tej stvari pogovorijo z dotično sososko, ker ima ta užitninske pravice do jame. Ta družba se po nemško imenuje »Oester. Tourristen-Verein oder Alpen-Verein«. Splošna govorica je po bližnji okolici, da namerjava dot. društvo letos zboljšati vhod v podzemeljsko jamo i potem še nadaljevati iskanje novih votlin preko struge vode Reke. Koliko resnice je na tem, tega še zdaj ne morem povedati.

Nekega dne pred tremi tedni je oddal prepost domači vaščan na tuk. železnični postaji 1 vrečo kave z 60 kilog. na nepoznano kupčijsko osebo na Krausko. Dotična vreča kave je bila namreč z drugo robo ali blagom vred v vagonu naložena, ter redno in pravilno v namenjeno postajo na Kranjsko odpeljana. Dospelvi srečno na dotično postajo, bil je taisti žel. voz pravilno, redno po navadi z svinčcem zapечат ali plombiran; ali čudno, kave v vozu vendar ni bilo. Ko pa magazinski sluga na omenjeni postaji voz pravilno odpre, ter pregledavši blago zapazi, da vreče s kavo nikder ni, če tudi je bila na vožnjem listu vpisana. Potem se je stvar precej tuk. kolodvorskem uradu službeno naznanila in okrajnej sezanskej c. k. sodnji v natančno preiskavo izročila. Bila je tudi 13. m. m. bišna preiskava treh sumljivih ljudi v nazočnosti dveh zaupnih mož s žandarmerijsko asistenco, a pri njih niso nobenega sledu ne znamenja dot. tatvine našli. Ta dogodka bi se mogla iz privatnega obzira bolj jasno popisati, ali ker je vsa stvar še v sodnijskej preiskavi, zato tega še ni mogoče.

Iz Koperskega okraja, dné 2. aprila 1884. — V Rímanjih imamo dve jako veliki pomanjkljivosti, za katerih odpravo pa se Rímanjski občinski zastop šentano malo briga. — Sol in voda, to stí dve glavni potrebščini ljudstva; brez soli in vode ne more biti nobeden, in bodi še tak revež. Ali od kod to, da prav pri nas reveži morajo plačevati sol po 12 soldov, premožnejši pa po 10 soldov kilo. Ali ni to narobe svet?

Tudi zdrave bistre vode zaman pričakujemo v vas, noče je biti dol; tam gori na višavi je nekaj podobno kočji za puščavnika, in nekateri govoré, da je ob zori tamo večkrat moža videti, ki nosi neko lestvico (lojtro), a to prikazen si ne vedó kako tolmačiti, in vode le noče biti, ako prem se je tolike potrošilo in »robotalo« za — njo.

Mož, kateri je imel pogodbo, da pripravi vodo v vas, dobil je svojo dobro plačo in zdaj molči; le nekam plašljivo se ozira, ko gre mimo tistega oboka (velba) ker le neče vode biti; tuji ljudje se pa pred našim praznim suhim vodnjakom nekako priklanjajo, kakor da bi bil notri kak svetnik. Ej, občinski možje, to ne gre! Treba je gledati bolj za pravo!

Domače in razne vesti.

Cesarica Marija Ana je darovala 100 gld. za popravo kapucinske cerkve v sv. Križu pri Gorici.

Imenovanje. Gosp. Jos. Martinjak, c. k. okrajni sodnik v Velikih Laščah, imenovan je svetnikom pri c. k. okrožnem sodišči v novem mestu. Gosp. Martinjak je naš gore list.

Imenovanje. Evgenij Martinolič je imenovan okrajnim pristavom na Krku in Ivan Marcolini za Buje.

C. k. eskadra. V milskem zalivu se nahajajo zakotvene te le c. k. vojne ladje: Oklopnica »Habsburg«, na katerej se nahaja poveljnik vice-admiral baron Sterneck. Oklopnica »Lissa«, na katerej se nahaja poveljnik kontre-admiral vitez Pitner. Oklopnica »Ferdinand Max« pod poveljništvom vašelnega kapetana Lang in oklopnica »Tegetthoff« pod kapetanom Spaun. Zadnja oklopnica je v saboto zjutra

*) Čudno, da so ljubljanski radikalci v tem obziru posnemalci takih državnikov.

odplula v Pulj, a ostale ostanejo v Trstu do prihodnjega meseca.

Za popotovalnega učitelja na Kranjskem je imenovan Gustav Pirc, tajnik kranjske kmetijske družbe.

Razpisano mesto koncipijenta. Pri c. kr. finančni prokuraturi v Trstu je razpisano mesto koncipijenta. Prosilci morajo dokazati znanje deželnih jezikov in da so doktorji prava. Prošnje naj se vložijo v štirih tednih pri finančnem vodstvu v Trstu.

Razpisano mesto. Razpisuje se mesto zdravnikarja se sedežem na Opčinah. Od prosilcev se zahteva to-le: 1.) Da so doktorstvo zadobili na kateri avstrijski univerzi; 2.) da so Avstrijanci; 3.) da so zdravi in čvrsti; 4.) da se lepo vedó; 5.) njih starost; 6.) kde so do sedaj službovali in konečno znanje jezikov. Plača je 1200 gl. letnih in 150 gl. podpore za vozarino. V njegovo področje spadajo te-le vasi: Opčine, Bane, Trebič, Padrič, Gropada in Bazovica z Lipico in v nekaterih slučajih mora nadomeščati lečnika druge polovice, ki je: Prosek, Kontovelje in Sv. Križ. Oziroma se bode na kvalifikacijo v zmislu ministrskega ukaza od 21. marca l. 1873.

Tržaške novosti:

Odpeljali so v bolnišnico pomorščaka, ki je ponesrečil pri delu na parniku »Cariddi«; potem 13 letnega fantiča, ki je po nesreči prišel pod javno kočijo, in neka javna straža se je morala zateči k zdravnikom v bolnišnici, radi rane na nogi, katero jej je zadel nek pes. — Nek velik in hud pes je ogrizel malo dekletce. Ta pes je svojina nekega trgovca s žajfo. Na take pse bi moralo javno redarstvo strogo paziti in ne dopuščati, da se brez varstva po ulicah klatijo in mirne meščane napadajo.

Petarda. V nedelo zvečer se je razpočila petarda v tibeji ulici »Coroneo«, pred kadetno šolo. Napolnena je bila navadnim prahom in z vrvice zvezana. Košček te je celó odletel v notranje pritlične prostore kadetne šole. Za zločinca se ne ve. Novi čin »iredent«! Enaka je derodej reki, ki vse pred seboj podi in razdeva — človeške moči nezadostujejo in ne morejo brzdati elementarnih sil. Meje elementarne sile mi stavimo i »iredent«, ker tudi c. kr. vlada ne more brzdati — kakor človek ne, derodej reke. Rekam postavljajo se jezovi, a proti »iredentu«, kaj se je dosedaj postavilo? Odgovor prepuščamo c. kr. možem.

Samomor. Sedemdesetletni starec, nemškega roda, usmrtil se je v petek na pokopališču pri sv. Ani. Porinol si je nož v srce, in ves krvav se zgrudil na tla. Pri tekli so grobarji in dobili ga uže mrtvega. Po pismu, katero je napisal svoji rodbini, pravi, da se je usmrtil radi tega, ker je trpel na neozdravljivej bolezni.

Hudoben sin in poskus samomora. Straže od sv. Jakopa so bile pozvane v neko hišo pri sv. Mariji Magdaleni Gorenjej, kjer je nek hudoben sin, kotlar, razsajal in razbijal po stanovanju in celo lastnej materi z nožem pretil. Ker je položje bilo nevarno, poklicali so stražo, ko ta jih zagleda, skoči skozi okno na vrt ter spusti se v beg proti sv. Ani. Pridišči do pokopališča, potegne iz žepa nož, ter se poreže na roki in vratu. Sreča za njega, da dejanja ni mogel izvršiti, ker so k njemu priskočili ljudje in potegnoli mu iz roke rezilo. Odpeljali so ga v bolnišnico. Rane nitev ni smrtna. Ta malopridni sin je hud pijanec in od matere je zahteval denarja, da pojde pit.

Ogenj. V bošketo je zopet zadnje dni gorelo. Ogenj, kakor prvi pot i sedaj so pogasile javne straže. Za zločinca se ne ve. Nekoliko več pazljivosti bi trebalo osobito od strani gozdn. čuvaja. Po bošketo se potika vsakovrstne smetljake, katere zgine kakor kafa, kadar zavoha straža.

Nož in babji pretep. Nek 15-letni pobalin, brusilec po poklicu, zbesečil se je bil z nekim drugim njemu enake starosti. V jezi zažene v njega nož, kateri je uprav brusil, in ta ga zadene in rani v roko. K sreči nož ni bil dobro nabrušen. — Te dni so se babe pretepele na trgu stare šrange. Povod k pretepu je bil jezik. Gledalcev vse polno, natlačeno — tudi klakarjev ni manjkalo. Eno pretepalke ste drugi dve tako izdelali in raztrgali, da je bilo joj. Vrh tega, kakor sama pravi, v metežu je zgubila zlato z briljanti okrašeno iglo in zlato uro. Kakor se iz poslednjega vidi, pretepalke niso bile iz polulne vrste.

Nesreča. C. B., 15-letna deklica, pala je na trgu sv. Petra in si roke porezala na črepinjah zdrobljene steklenice, katero je z seboj imela. — Prepeljali so v bolnišnico 13-letnega fanta N. C., katerega je težko povozila neka kočija. — Viktor S. moral je iti v bolnišnico, ker je ponesrečil pri svoji glavni telovadbi. — Težak A. N. je ponesrečil pri delu na ladji, in vsled tega se zdaj zdravi v bolnišnici. — Franc V. iz Pazina, padel je raz kozla na tlak ter se še precej hudo pobil.

Stabilimento Tecnico Triestino. Poskušnja vojnega parnika za Argentino se je sponesla nad pričakovanje — izborna. Koj po prestanej poskušnji

so brzojavili v »Buenos Ayres« o izidu. A ondodna vlada je uže odgovorila ter zaukazala tri nove zgradbe, tri monitorje za domačo vojsko. Tedaj bodo imeli dela v izobilju, in to je prav. Pri Lloydu so spustili v morje, kakor smo uže poročali, krasen parnik »Electra«. Po mestu se je govorilo, da Lloydovo upraviteljstvo misli odstaviti do 600 delalcev radi pomanjkanja dela. To bi bilo za nas — prehud udarec. Vendar ta govorica se ni povsem vesničila, odstavili so zadnjo soboto 300 delalcev, kateri se sedaj lahko obrnejo na vodstvo pri sv. Roku poleg Mil (Muggia), kder jih bodo gotovo potrebovali za zgradbo argent. monitorjev.

Sokolov »jour fixe« v nedeljo v gostilni »Monte verde« je bil jako močno obiskan in animiran, petje izborna, deklaracije, posebno »Ludjak«, katerega je mojsterski deklamoval dr. L. in govori bil so kaj prav posebnega in sviranje na citrah in goslih gosp. Stele-ta in Prevec-a posebno prijetno. Tako krasnih večerov društva naše nadopolne mladine je želeti mnogo, ker baš po njih se močno oživlja narodni duh mej mladino.

Izpred sodišča. Štefan Ivančič iz Malih Loč, 45letni kmet in oženjen, bil je nekrivim spoznan krive prisage. — Alojzij Favetta, doma iz Italije, 15letni študentski učenec, bil je obsojen v trimesečno poostreno ječo in izgonu radi tatvine na škodo svojega gospodarja. — Vincencij Piscicello in Anton Nussa sta bila obsojena vsak v trimesečno trdo ječo, ker sta krivo pričala pri obravnavah A. Brehmer-ja. — Lionello Luzzatto upravitelj časopisa »L'Imparziale« je bil obsojen na 3 mesece ječe radi nezvestobe.

Tatvine in policijske. Zaprli so tri težake, ki so delali v mlinu na paro, radi tatvine. Odnesli so bili več potov blaga vrednega nad 200 gl. Večidel blaga so nazaj dobili, ker je bilo zastavljeno pri nekem cunjarju. — Straže so aretirale in izročile c. k. mornariške oblasti dva mornarja c. k. mornarice, ker sta po noči na ulici insulirala neko žensko. — Ustavili so kočijaža brez posla, ker je zahteval od nekega lotrijista, naj mu izplača zadeto ambo. Lotrijist pregleda dotično »firmo« ali »skrutrin« in spozna da je ponarejen. — Iz pivovarne Pilsen na »Corsi« odnesel je dobri gost štiri namizna pogrinjala in 15 brisač. — Ulovili so težaka, ki je ukradel 60 gl., potem neko služkinjo radi goljufije in kočijaža F. G. pri katerem so našli voziček, ki ni bil njegov.

Iz Rojana nam pišejo: Nemamo zadosti tistih »razbojnih oštarij« po Belvederju, v katerih se lajna in pleše vse noči, naj si bode v adventu ali postu, ni zadosti da se ljudstvo demoralizuje in kuži v teh grdih gostilnah, zdaj človek ni varen niti ko gre svojo pot mirno domov. Na novejši cesti, ki s trga pred kolodvorom drži v Barkovlje prav zad za kolodvorom vidi se vsak večer tropo »senc« tri — štiri na število in ko mimo hodiš, slišiš, kako te z svojim pst vabijo tam za tramo, ki se na desno nahajajo. Res groza in stud prime človeka, ko vidi to grdo počenjanje na očitni cesti, koder gre zlasti na večer veliko ljudi na sprehod. Ker se še zdaj redarstvo ni za to zmenilo, zato vas prosim jaz, da Vi v svojem cenjenem listu sl. redarstvo opomnite, da te nesramne habure od ondukar odžene ne na mojo, ampak na občno korist.

Iz Škedenje nam pišejo: Radi bi znali, kedó je dal neke Furlanki dekret, da sme v naše vasi podučevati italijansko v lastnej privatni šoli za male otroke. Ne vemo, od kod je dobila ta ženska dekret, da sme naše otroke pačiti in jim jemati ljubezen do materinščine? Prišel je namreč v našo vas nek čevljar, ki je sicer oženjen; a v Škedenjo ni pripeljal svoje žene, ampak ono nazovi-uditeljico italijanskega jezika. — Take reči se nam ne dopadajo in prosimo torej šolsko oblast, naj to stvar natančno preišče, in sicer iz stališča naših narodnih pravic, potem šolstva in morale. — Škedenjski narodnjaki.

Iz Beča je dospelo 30. študentov iz politehnike z svojim profesorjem, da si ogledajo tukajšnje naprave in zgradbe; v ponedeljek v jutro pa so se z vlakom odpeljali v Gerico.

Ljubljanske novosti. Po Ljubljani je razširjena vest, da postane znani in priljubljeni dr. Gogala Ljubljanski škof. V Ljubljani so nekda vsi častništva listov dobila vabilo, da naznanijo svoje podjetje kot pridobitniškemu davku podvrženo obrt. Tržaškimi lastnikom listov ni to nič novega.

Stražanski umor. Nek delalec po imenu Krt je sinoči na stari cesti ubil svojo lastno ženo. Več o tem prihodnjič.

Krajčeve Narodne biblioteke prihodnji zvezek prinese prevod poljskega romana »Koliščina in stepe«, ki je uže natisnen; potem pa začne izhajati »Babica«, roman iz Českega. Oba lepa romana je poslovenil Fr. Cegnar. Prvi s živo besedo slika groze zadnjeje Ukrajinskega upora, imenovanega »koliščina« zato, ker so upornike na kol nabadali, enako živo opisuje tudi stepe i življenje na njej; lep je ta

roman i ne manjka mu etične podlage. — Drugi roman »Babica«, morda najlepši, kar jih imajo Čehi, v jako prijetnej in ljubeznivejši besedi ter tako naravno obrazuje življenje na kmetih, da se mu težko primerja kaka druga povest. Poleg zelo zanimljive vsebine ima tudi bogat jezikovni zaklad bodi si gledé besednega bogastva, bodi si gledé rekov in pregovorov. Živo tedaj priporočamo Krajčeve narodno biblioteko našemu občinstvu, toliko bolj, ker je Krajčeva podjetnost in požrtvovalnost vse podpore vredna.

Venec četveroglasnih pesni zložil Hrabroslov Volarič, učitelj v Kobarižu, delo I. cena 50 kr., s pošto 55 kr. dobro došel je na svitlo prijateljem petja naprav za velikonočne praznike. — Zvezek obsega te le prav mične, nekatere prav lepe kompozicije. 1.) Kaj boš roko dejal, 2.) Božica rožice, 3.) Pri mrtvaškem odru, 4.) Sirote, 5.) Oj z Bogom ti planinski svet, 6.) Slovenca dom, 7.) Vesela družba, 8.) Zvonček, 9.) Verno si pri meni stala, 10.) Zvezdicam. Mi iz srca čestitamo novemu skladatelju in priporočamo svojim čitateljem, da prav pridno sezajo po teh skladbah. Naročiti se morejo pri skladatelju v Kobarižu.

»Gospodarski List«. Glasilo c. kr. kmetijskega društva v Gorici št. 3 ima te-le sestavke: 1. Množimo sadno drevje! — 2. Skrbimo za senožeti. — 3. Skrajni čas je za pretakanje mladega vina. — 4. Kako se ima živina rediti in krmiti? — 5. Kako imamo ravnati s kravami ob času brejosti. — 6. Vlado predlog postavbe proti trtni uši. — 7. Pokojninska zadruga. — 8. Kmetijske drobnosti.

Nesreča. Parnik »Daniel Steinmann«, na poti iz Antverpna v Novi York, potopil se je ponoči od 4. na 5. t. m. blizu Halifaxa. Na parniku je bilo 140 oseb, otelo se jih je le devet. — V Ameriki v državi Ohio in Indijana so bili prve dni tega meseca grozni viharji, ki so napravili neizmerno škodo in mnogo ljudi pokončali.

Opozorujemo naše č. g. čitatele na današnje priložnosti »Edinosti« na tednik, ki izhaja v Ljubljani in stane za vse leto le 4 gl., za pol leta 2, in četrt leta 1 gl.

Tržno poročilo.

Kava — nekoliko boljše kupčija, cene so postale zopet trdnjše. — **Sladkor** še vedno zanemarjen, cene se pomikajo še vedno nazaj. — **Sadje.** — Še precejšnja kupčija po nespremenjenih, a šibkih cenah.

Olje — srednja kupčija cene stalne in trdne. — **Petrolje** nekoliko boljše vzdržavano; cena gl. 9¹/₂, do gl. 10.

Domači pridelki — še precej obrajtani, vendar pa je tendenca za niže cene, toliko fižola, kakor masla.

Žito — malo obrajtano, cene prav slabe. — **Les** — še precej dobra kupčija, cene trdne. — **Seno** — dobro konjsko gl. 1.20 do gl. 1.70.

Borsno poročilo.

Malo prometa, tendenca brže za znižanje kurzov skoro vseh papirjev.

Dunajska borska

dne 8. aprila.

Znotni drž. dolg v bankovcih	79 gl. 75 kr.
Enotni drž. dolg v srebru	80 » 90 »
Zlata renta	101 » 35 »
5% avst. renta	95 » 40 »
Delnice narodne banke	846 » — »
Kreditne delnice	319 » 80 »
London 10 lir sterlin	121 » 35 »
Napoleon	9 » 60 ¹ / ₂ »
C. kr. cekini	5 » 69 »
100 državnih mark	59 » 25 »

Poslano.)

»Molčanje je tudi odgovor«, mislil sem si, predno sem se odločil odgovoriti na dopis z Ipavskega od 10. marca t. l. v 11 šte. Soče; toda več na željo družih občanarjev, nego na lastno, bil sem primoran do tega.

Vi lahko mislite, kovač imenovanega dopisa udrihate kaj impertinentno po moje osebi s tem, da mej svet trosite prirojeno Vam obrekovalje, ki zaničljivo pravite, da sem šofar (čevljar) in kot tak tedaj nezmožen za župana. Prašam Vas: Kedaj in komu sem se jaz ponujal ali silil za župana kriške občine? Tega mi

*) Za takove članke je uredništvo toliko odgovorno kolikor mu dotični zakon veleval. Uredn.

pač nemore nikedo očitati — dokazati, še celo oni pošteni možaki ne, s katerimi sem v vednej dotiki, toliko manj Vi, ki ste vse, le to ne, kar bi morali biti; ki po cesti plazite, z obrekljivim jezikom ljudi napadate, nemir mej občino in farno delate, ter se po koten nastavljate, kakor stožec in gledate, kako bi enemu ali drugemu občanarju čast odvzeli. Še marsikaj bi Vam lahko očital, toda za danes vse druge večje Vaše napake opustim. Svetujem Vam pa po pregovoru: »Pometajmo vsak pred svojim pragom in vse bo pometeno«.

Opominjati Vas moram, da se takoj lotite dela, katerega Vam Vaš stan nalaga in ne zabite dolžnostij, ki so z Vašim stanom v tesnej zvezi.

Pustite tedaj mene, občino in njeno opravila enkrat za vselej popolnoma v miru in ne mešajte se v reči ne ustmeno in ne pismeno po časopisih; kajti, kdor druge grdi, sam je najgrši. Ali Vam ni znan svetopisemski izrek: »Izderi bruno popreje iz svojega očesa, potem stoprv pezdri iz očesa svojega brata«! Ko bi se pa vendar le utegnolo kedaj pripetiti, da bi bil jaz županom Kriške občine izvoljen, kar si pa nikdar ne želim in tudi nameram biti; a vendar sem si svest, da bi svoj posel, če tudi kot priprost človek in z jako nizkimi šolami, veliko bolje, točnejše in vrednejše naložene mi dolžnosti spolnjeval, nego Vi visoko učeni filolog in lažnjivi širokoustnik, Svoje v svojem stanu. Tak obraz imam jaz. Ako ste Vi kaj moza, pokažite ga tudi Vi meni pred svetom se svojim podpisom. — Na svidenje!

Vel. Žabljje, 22. marca 1884.

Andrej Paljak,
posestnik.

Nič več dima!!!

Pri delal. podpor. društvu se dobiva zidar, kateri zagotavlja dimnik tako izpeljati, da ne pušča dima po kuhinji. — Kdor hoče to dobroto uživati, naj se oglasi pri vodstvu imenovanega društva; **Cor-sia Stadion šte. 11 v I. nadstropju, Trst.**

Naznanilo.

Naznanja se sl. občinstvu, da se je odprla v ulici »della Pietà« št. 12 v pritličju (za mestno bolnišnico) vel. kuhinja v kateri se izvršno kuhajo pršuti. Kuhanje se vrši točno na pos-bne kuhinjske stroje. 1—2

SKLADNICA

domačih pridelkov A. JURCE v Ptui.

Podpisani priporoča svojo bogato skladišnico domačih pridelkov.

Dobivajo se pri njem na debelo po najnižji ceni:

Pšenica, rž, ajda, koruza, oves, luk (čebula), orehi, slive, moka, krompir, srez ali birs (veštajn), posebno pa izvrsten fižol vsake vrste, izvrstno naravno vino in žganje, sploh vsi pridelki sem spadajoči.

Cenilnik in blago na ogled brezplačno in franko. 7—20

A. JURCA

veliki trgovec v PTUJI.

(Pettau and Südbahn, Steiermark).

The Singer Manufacturing & C.

New-York.

Ako se plati vsak teden samo

eden goldinar

dobi se

Originalni

Singer-jev šivalni stroj,

in to brez povišanja cene.

Poročstvo se daje za pet let, poduk na domu brezplačno

G. NEIDLINGER,

generalni agent 13—4

V Trstu, Corso, palača Modello

Šivanke za Singerjeve šivalne stroje komad 3 kr. in tucat 30 kr.

